

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 163/2015-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Krajského súdu v Košiciach a jeho uzneseniami sp. zn. 12 CoE/316/2012 z 25. februára 2013 (Rvp 3514/2014), sp. zn. 2 CoE/22/2013 z 29. apríla 2013 (Rvp 3515/2014), sp. zn. 13 CoE/345/2012 z 28. februára 2013 (Rvp 3516/2014), sp. zn. 13 CoE/432/2012 z 26. februára 2013 (Rvp 3517/2014), sp. zn. 5 CoE/45/2013 z 20. júna 2013 (Rvp 3913/2014), sp. zn. 14 CoE/261/2012 z 23. novembra 2012 (Rvp 3914/2014), sp. zn. 3 CoE/237/2011 z 28. septembra 2012 (Rvp 3915/2014), sp. zn. 14 CoE/128/2012 z 23. novembra 2012 (Rvp 3995/2014), sp. zn. 15 CoE/389/2012 zo 17. januára 2013 (Rvp 3996/2014), sp. zn. 13 CoE/496/2012 z 28. februára 2013 (Rvp 4342/2014), sp. zn. 8 CoE/43/2012 zo 14. decembra 2012 (Rvp 4343/2014), sp. zn. 13 CoE/453/2012 z 11. marca 2013 (Rvp 4701/2014), sp. zn. 14 CoE/62/2012 z 20. decembra 2012 (Rvp 4702/2014), sp. zn. 16 CoE/436/2012 z 30. júla 2013 (Rvp 4725/2014), sp. zn. 16 CoE/300/2012 zo 16. januára 2013 (Rvp 4726/2014),

sp. zn. 3 CoE/57/2013 z 30. mája 2013 (Rvp 4774/2014), sp. zn. 12 CoE/208/2012 z 29. novembra 2012 (Rvp 5251/2014), sp. zn. 8 CoE/101/2011 z 31. mája 2012 (Rvp 5252/2014), sp. zn. 16 CoE/150/2013 (Rvp 5253/2014), sp. zn. 11 CoE/23/2013 (Rvp 5367/2014), sp. zn. 12 CoE/8/2013 z 23. augusta 2013 (Rvp 5368/2014), sp. zn. 12 CoE/110/2012 z 31. júla 2012 (Rvp 6522/2014), sp. zn. 16 CoE/4/2013 z 26. júna 2013 (Rvp 6523/2014), sp. zn. 4 CoE/49/2013 z 11. apríla 2013 (Rvp 6524/2014), sp. zn. 15 CoE/418/2012 z 11. apríla 2013 (Rvp 6525/2014), sp. zn. 12 CoE/265/2012 z 21. februára 2013 (Rvp 7102/2014), sp. zn. 16 CoE/29/2011 z 29. mája 2013 (Rvp 7103/2014), sp. zn. 4 CoE/27/2013 z 31. mája 2013 (Rvp 7263/2014), sp. zn. 7 CoE/8/2012 z 31. decembra 2012 (Rvp 7594/2014), sp. zn. 3 CoE/85/2013 z 30. mája 2013 (Rvp 8149/2014), sp. zn. 2 CoE/52/2013 z 15. mája 2013 (Rvp 8410/2014), sp. zn. 13 CoE/150/2012 z 26. marca 2013 (Rvp 8411/2014), sp. zn. 14 CoE/116/2012 z 13. decembra 2012 (Rvp 8412/2014), sp. zn. 15 CoE/58/2013 z 12. septembra 2013 (Rvp 8413/2014), sp. zn. 11 CoE/13/2013 z 2. apríla 2013 (Rvp 8708/2014), sp. zn. 14 CoE/309/2012 z 15. januára 2013 (Rvp 8709/2014), sp. zn. 14 CoE/270/2012 z 15. januára 2013 (Rvp 8930/2014), sp. zn. 14 CoE/271/2012 z 13. marca 2013 (Rvp 8931/2014), sp. zn. 11 CoE/238/2011 zo 14. júna 2012 (Rvp 9285/2014), sp. zn. 15 CoE/56/2012 z 20. júna 2013 (Rvp 9601/2014), sp. zn. 16 CoE/370/2012 z 26. septembra 2013 (Rvp 9602/2014), sp. zn. 15 CoE/468/2012 z 13. júna 2013 (Rvp 9603/2014), sp. zn. 3 CoE/50/2013 z 30. apríla 2013 (Rvp 10292/2014), sp. zn. 7 CoE/38/2012 z 26. septembra 2012 (Rvp 10293/2014), sp. zn. 3 CoE/64/2013 z 26. apríla 2013 (Rvp 10294/2014), sp. zn. 15 CoE/123/2012 z 28. júna 2012 (Rvp 10774/2014), sp. zn. 11 CoE/30/2013 z 28. júna 2013 (Rvp 10775/2014), sp. zn. 14 CoE/279/2012 zo 14. februára 2013 (Rvp 10925/2014), sp. zn. 13 CoE/24/2013 z 3. júna 2013 (Rvp 10947/2014), sp. zn. 12 CoE/304/2012 z 30. januára 2013 (Rvp 10948/2014), sp. zn. 16 CoE/405/2012 z 20. februára 2013 (Rvp 10949/2014), sp. zn. 15 CoE/349/2012 z 11. apríla 2013 (Rvp 11314/2014), sp. zn. 1 CoE/75/2013 z 31. mája 2013 (Rvp 11315/2014), sp. zn. 15 CoE/114/2013 z 26. septembra 2013 (Rvp 11316/2014), sp. zn. 2 CoE/77/2012 zo 4. októbra 2012 (Rvp 11317/2014), sp. zn. 14 CoE/273/2013 z 20. decembra 2013 (Rvp 11318/2014), sp. zn. 16 CoE/301/2012

z 29. októbra 2013 (Rvp 11361/2014), sp. zn. 12 CoE/403/2012 z 26. marca 2013 (Rvp 12219/2014), sp. zn. 14 CoE/260/2012 z 20. decembra 2012 (Rvp 12220/2014), sp. zn. 11 CoE/50/2013 z 19. apríla 2013 (Rvp 12349/2014), sp. zn. 13 CoE/452/2012 z 26. februára 2013 (Rvp 12769/2014), sp. zn. 13 CoE/123/2012 z 28. februára 2013 (Rvp 12770/2014), sp. zn. 13 CoE/353/2012 z 28. februára 2013 (Rvp 12771/2014) a sp. zn. 13 CoE/377/2012 z 11. marca 2013 (Rvp 12772/2014) a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a jeho uzneseniami sp. zn. 4 ECdo/220/2013 z 12. decembra 2013 (Rvp 3514/2014), sp. zn. 5 Oboer/306/2013 z 27. novembra 2013 (Rvp 3515/2014), sp. zn. 7 ECdo/241/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 3516/2014), sp. zn. 1 Oboer/176/2013 z 11. decembra 2013 (Rvp 3517/2014), sp. zn. 8 ECdo/32/2013 zo 16. decembra 2013 (Rvp 3913/2014), sp. zn. 5 Oboer/38/2013 z 19. decembra 2013 (Rvp 3914/2014), sp. zn. 7 ECdo/124/2013 z 21. januára 2014 (Rvp 3915/2014), sp. zn. 2 ECdo/77/2013 z 18. decembra 2013 (Rvp 3995/2014), sp. zn. 4 ECdo/104/2013 z 12. decembra 2013 (Rvp 3996/2014), sp. zn. 1 ECdo/190/2013 z 12. decembra 2013 (Rvp 4342/2014), sp. zn. 7 ECdo/103/2013 z 25. novembra 2013 (Rvp 4343/2014), sp. zn. 4 ECdo/132/2013 z 28. januára 2014 (Rvp 4701/2014), sp. zn. 5 Oboer/79/2013 z 22. januára 2014 (Rvp 4702/2014), sp. zn. 8 ECdo/38/2013 zo 16. decembra 2013 (Rvp 4725/2014), sp. zn. 7 ECdo/94/2013 z 3. decembra 2013 (Rvp 4726/2014), sp. zn. 7 ECdo/214/2013 z 5. februára 2013 (Rvp 4774/2014), sp. zn. 5 ECdo/224/2013 z 11. februára 2014 (Rvp 5251/2014), sp. zn. 3 Oboer/26/2013 z 28. januára 2014 (Rvp 5252/2014), sp. zn. 7 ECdo/222/2013 z 5. februára 2014 (Rvp 5253/2014), sp. zn. 7 ECdo/5/2014 z 30. januára 2014 (Rvp 5367/2014), sp. zn. 2 ECdo/314/2013 z 30. januára 2014 (Rvp 5368/2014), sp. zn. 2 ECdo/107/2013 z 31. októbra 2013 (Rvp 6522/2014), sp. zn. 4 ECdo/323/2013 z 19. februára 2014 (Rvp 6523/2014), sp. zn. 7 ECdo/6/2014 zo 17. februára 2014 (Rvp 6524/2014), sp. zn. 4 Oboer/343/2013 z 31. januára 2014 (Rvp 6525/2014), sp. zn. 2 ECdo/150/2013 z 30. januára 2014 (Rvp 7102/2014), sp. zn. 2 OboE/156/2013 z 19. marca 2014 (Rvp 7103/2014), sp. zn. 7 ECdo/29/2014 z 25. marca 2014 (Rvp 7263/2014), sp. zn. 4 ECdo/78/2013 z 26. marca 2014 (Rvp 7594/2014), sp. zn. 8 ECdo/45/2014 z 9. apríla 2014 (Rvp 8149/2014), sp. zn. 4 ECdo/247/2013 z 25. februára 2014 (Rvp 8410/2014), sp. zn. 2 ECdo/187/2013

z 27. februára 2013 (Rvp 8411/2014), sp. zn. 1 Oboer/51/2013 z 26. marca 2014 (Rvp 8412/2014), sp. zn. 8 ECdo/11/2014 z 9. apríla 2014 (Rvp 8413/2014), sp. zn. 3 ECdo/185/2013 z 10. apríla 2014 (Rvp 8708/2014), sp. zn. 4 ECdo/126/2013 z 9. apríla 2014 (Rvp 8709/2014), sp. zn. 5 ECdo/84/2013 z 29. apríla 2014 (Rvp 8930/2014), sp. zn. 1 Oboer/150/2013 z 29. apríla 2014 (Rvp 8931/2014), sp. zn. 1 Oboer/157/2013 z 29. apríla 2014 (Rvp 9285/2014), sp. zn. 7 ECdo/28/2014 z 29. apríla 2014 (Rvp 9601/2014), sp. zn. 5 ECdo/28/2014 z 13. marca 2014 (Rvp 9602/2014), sp. zn. 4 Oboer/275/2013 z 30. apríla 2014 (Rvp 9603/2014), sp. zn. 2 ECdo/219/2013 z 31. marca 2014 (Rvp 10292/2014), sp. zn. 3 Oboer/95/2013 z 29. mája 2014 (Rvp 10293/2014), sp. zn. 1 ECdo/302/2013 z 24. apríla 2014 (Rvp 10294/2014), sp. zn. 2 ECdo/220/2013 z 31. marca 2014 (Rvp 10774/2014), sp. zn. 7 ECdo/58/2014 z 29. apríla 2014 (Rvp 10775/2014), sp. zn. 4 Oboer/354/2013 z 30. apríla 2014 (Rvp 10925/2014), sp. zn. 2 ECdo/224/2013 z 31. marca 2014 (Rvp 10947/2014), sp. zn. 4 ECdo/1/2014 z 21. mája 2014 (Rvp 10948/2014), sp. zn. 6 ECdo/81/2013 z 23. apríla 2014 (Rvp 10949/2014), sp. zn. 6 ECdo/34/2014 zo 7. mája 2014 (Rvp 11314/2014), sp. zn. 3 Oboer/313/2013 z 19. júna 2014 (Rvp 11315/2014), sp. zn. 5 ECdo/65/2014 z 19. júna 2014 (Rvp 11316/2014), sp. zn. 1 Oboer/18/2013 z 29. apríla 2014 (Rvp 11317/2014), sp. zn. 2 ECdo/86/2014 z 30. apríla 2014 (Rvp 11318/2014), sp. zn. 6 ECdo/27/2014 z 29. mája 2014 (Rvp 11361/2014), sp. zn. 3 Oboer/154/2013 z 12. mája 2014 (Rvp 12219/2014), sp. zn. 5 ECdo/121/2013 z 25. marca 2014 (Rvp 12220/2014), sp. zn. 4 ECdo/307/2013 z 21. mája 2014 (Rvp 12349/2014), sp. zn. 6 ECdo/147/2013 z 20. júna 2014 (Rvp 12769/2014), sp. zn. 5 Oboer/157/2013 z 30. júna 2014 (Rvp 12770/2014), sp. zn. 5 ECdo/158/2013 z 10. júna 2014 (Rvp 12771/2014) a sp. zn. 2 ECdo/303/2013 z 30. apríla 2014 (Rvp 12772/2014) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 3514/2014, Rvp 3515/2014, Rvp 3516/2014, Rvp 3517/2014, Rvp 3913/2014, Rvp 3914/2014, Rvp 3915/2014, Rvp 3995/2014, Rvp 3996/2014, Rvp 4342/2014, Rvp 4343/2014, Rvp 4701/2014, Rvp 4702/2014, Rvp 4725/2014, Rvp 4726/2014, Rvp 4774/2014, Rvp 5251/2014, Rvp 5252/2014, Rvp 5253/2014, Rvp 5367/2014, Rvp 5368/2014, Rvp 6522/2014, Rvp 6523/2014, Rvp 6524/2014, Rvp 6525/2014, Rvp 7102/2014, Rvp 7103/2014, Rvp 7263/2014, Rvp 7594/2014, Rvp 8149/2014, Rvp 8410/2014, Rvp 8411/2014, Rvp 8412/2014, Rvp 8413/2014, Rvp 8708/2014, Rvp 8709/2014, Rvp 8930/2014, Rvp 8931/2014, Rvp 9285/2014, Rvp 9601/2014, Rvp 9602/2014, Rvp 9603/2014, Rvp 10292/2014, Rvp 10293/2014, Rvp 10294/2014, Rvp 10774/2014, Rvp 10775/2014, Rvp 10925/2014, Rvp 10947/2014, Rvp 10948/2014, Rvp 10949/2014, Rvp 11314/2014, Rvp 11315/2014, Rvp 11316/2014, Rvp 11317/2014, Rvp 11318/2014, Rvp 11361/2014, Rvp 12219/2014, Rvp 12220/2014, Rvp 12349/2014, Rvp 12769/2014, Rvp 12770/2014, Rvp 12771/2014 a sp. zn. Rvp 12772 /2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 163/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 1. apríla 2014, 7. apríla 2014, 9. apríla 2014, 15. apríla 2014, 22. apríla 2014, 23. apríla 2014, 25. apríla 2014, 6. mája 2014, 12. mája 2014, 30. mája 2014, 13. júna 2014, 20. júna 2014, 30. júna 2014, 8. júla 2014, 14. júla 2014, 23. júla 2014, 28. júla 2014, 4. augusta 2014, 11. augusta 2014, 18. augusta 2014, 25. augusta 2014, 27. augusta 2014, 28. augusta 2014, 8. septembra 2014, 10. septembra 2014, 16. septembra 2014, 22. septembra 2014 a 26. septembra 2014

doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) označeným postupom a uzneseniami Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „postup a uznesenia krajského súdu“) a označeným postupom a uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „postup a uznesenia najvyššieho súdu“).

Zo sťažností a z pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a že v rámci tejto činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s fyzickými osobami – dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, stali sa pohľadávky sťažovateľky splatnými. Na základe exekučných titulov – rozhodcovských rozsudkov, resp. notárskych zápisníc – boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania, v priebehu ktorých príslušné prvostupňové súdy uzneseniami rozhodli o ich zastavení. Po podaní odvolaní sťažovateľkou krajský súd uzneseniami potvrdil prvostupňové uznesenia ako vecne správne. Keďže krajský súd *„sa nesprávne vysporiadal s právnymi argumentmi oprávneného a pochybil pri aplikácii únievého práva“*, podala sťažovateľka proti jeho uzneseniam dovolania, ktoré však najvyšší súd uzneseniami odmietol ako neprípustné.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania. Poukazujúc na rozsiahlu judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) sťažovateľka vyjadruje presvedčenie, že krajský súd ani najvyšší súd pri svojom

rozhodovaní nepostupovali podľa Smernice Rady č. 93/13/ES, ktorá, pokiaľ ide o výklad čl. 47 charty, ukladá vnútroštátnym súdom povinnosť dôsledne uplatňovať princíp kontradiktórnosti konania, čo sa v jej prípade nestalo, keďže je evidentné, že oba súdy odopreli sťažovateľke možnosť vyjadriť sa k „*neprijateľnej podmienke*“, ako aj k prípadnému vyjadreniu povinného.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka v petite žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 47 charty postupom a uzneseniami krajského súdu a postupom a uzneseniami najvyššieho súdu v uvedených konaniach, zruší uznesenia krajského súdu a uznesenia najvyššieho súdu, veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadostučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3514/2014, Rvp 3515/2014, Rvp 3516/2014, Rvp 3517/2014, Rvp 3913/2014, Rvp 3914/2014, Rvp 3915/2014, Rvp 3995/2014, Rvp 3996/2014, Rvp 4342/2014, Rvp 4343/2014, Rvp 4701/2014, Rvp 4702/2014, Rvp 4725/2014, Rvp 4726/2014, Rvp 4774/2014, Rvp 5251/2014, Rvp 5252/2014, Rvp 5253/2014, Rvp 5367/2014, Rvp 5368/2014, Rvp 6522/2014, Rvp 6523/2014, Rvp 6524/2014, Rvp 6525/2014, Rvp 7102/2014, Rvp 7103/2014, Rvp 7263/2014, Rvp 7594/2014, Rvp 8149/2014, Rvp 8410/2014, Rvp 8411/2014, Rvp 8412/2014, Rvp 8413/2014, Rvp 8708/2014, Rvp 8709/2014, Rvp 8930/2014, Rvp 8931/2014, Rvp 9285/2014, Rvp 9601/2014,

Rvp 9602/2014, Rvp 9603/2014, Rvp 10292/2014, Rvp 10293/2014, Rvp 10294/2014, Rvp 10774/2014, Rvp 10775/2014, Rvp 10925/2014, Rvp 10947/2014, Rvp 10948/2014, Rvp 10949/2014, Rvp 11314/2014, Rvp 11315/2014, Rvp 11316/2014, Rvp 11317/2014, Rvp 11318/2014, Rvp 11361/2014, Rvp 12219/2014, Rvp 12220/2014, Rvp 12349/2014, Rvp 12769/2014, Rvp 12770/2014, Rvp 12771/2014 a sp. zn. Rvp 12772 /2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a všeobecných súdov rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2.1 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky a plne sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré v nich uviedol (napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, II. ÚS 377/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013 a iné), pri akceptovaní právnych záverov rozhodnutí všeobecných súdov o vyhlásení exekúcií za neprípustné a ich zastavení, pretože rozhodcovské rozsudky alebo notárske zápisnice, na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté), neboli z rôznych dôvodov spôsobilými exekučnými titulmi na vedenie exekúcií. Na uvedenom nemení nič ani argumentácia sťažovateľky o porušení práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces zaručeného čl. 47 charty a z neho vyplývajúcej zásady kontradiktórnosti konania tým, že konajúce súdy pred rozhodnutím o posúdení

zmluvnej podmienky ako nekalej, nedali účastníkom konania príležitosť vyjadriť sa k týmto dôvodom, tak ako to sťažovateľka odvodzuje z rozsiahlej judikatúry Súdneho dvora. Ústavný súd v tejto súvislosti predovšetkým pripomína, že sťažovateľka mala možnosť oboznámiť sa s dôvodmi zastavenia exekúcií už z uznesení prvostupňových súdov, proti ktorým aj podala odvolania, v ktorých sa k týmto dôvodom vyjadrila. Obdobne aj povinní z exekúcií, ktorí mali v zmluvnom vzťahu so sťažovateľkou postavenie spotrebiteľov, mali po doručení uznesení prvostupňových súdov možnosť vyjadriť sa, resp. podať odvolanie v tom smere, že si neprajú, aby bolo v ich prípadoch vylúčené uplatnenie nekalej zmluvnej podmienky. Sťažovateľkou uplatnenými argumentmi sa krajský súd vo svojich uzneseniach náležite zaoberal a zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré vzhliadol uznesenia prvostupňových súdov ako vecne správne.

Pre ústavnú udržateľnosť napadnutého postupu a uznesenia postačuje, aby bola zásada kontradiktórnosti dodržaná v konaní ako celku (v posudzovanom prípade v konaní na oboch stupňoch). Presadzovanie názoru, že na každom jednom stupni súdnictva musí byť uvedená zásada dodržaná bez výnimky, by podľa názoru ústavného súdu odvolaciemu súdu v zásade prisúdilo len funkciu akéhosi kasačného orgánu bez reálnej možnosti konvalidovať prípadné procesné nedostatky vlastným postupom. Na základe uvedeného preto ústavný súd dospel k záveru, že postupom krajského súdu a jeho uzneseniami bol v daných veciach princíp kontradiktórnosti súdneho konania, ktorý je obsahom práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty, dodržaný, čím k porušeniu označených práv dôjsť nemohlo.

Vzhľadom na to, že sťažovateľke sú známe aj iné dôvody odmietnutia jej sťažností, ústavný súd prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania predložené sťažnosti v časti smerujúcej proti postupu a uzneseniam krajského súdu odmietol podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené bez ďalšieho odôvodnenia (bod 2 výroku uznesenia).

2.2 K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami najvyššieho súdu

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že už uznesením sp. zn. III. ÚS 291/2014 z 24. apríla 2014 odmietol ako zjavne neopodstatnené obsahovo identické sťažnosti sťažovateľky, ktorými napadla postup najvyššieho súdu v dovolacích konaniach a jeho uznesenia, ktorými odmietol sťažovateľkou podané dovolania ako procesne neprípustné.

Ústavný súd preto opätovne konštatuje, že sťažovateľka aj napriek skutočnosti, že jej musí byť známy názor ústavného súdu na danú problematiku, naďalej podáva sťažnosti vo veciach, ktoré sú skutkovo a právne identické s tými, ktoré už ústavný súd v minulosti riešil, preto je zrejmé, že sťažovateľka nesúhlasí s ustáleným názorom ústavného súdu, a teda ani s jeho rozhodnutiami o predchádzajúcich typovo zhodných sťažnostiach sťažovateľky. Vyvstáva preto otázka, aký význam a efektivitu má uvedený postup pre sťažovateľku, pretože ani podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je bezpodmienečne nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v skutkovo a právne zhodných prípadoch ako neefektívny.

Keďže preskúmaním pripojených uznesení najvyššieho súdu ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by (v medziach posudzovanej prípustnosti dovolania, pozn.) signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu, ktorý by nemal oporu v príslušnom procesnom kódexe, pričom medzi napadnutými uzneseniami najvyššieho súdu a možnosťou porušenia práv sťažovateľky zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty nezistil ani takú súvislosť, ktorá by odôvodňovala prijatie predložených sťažností na ďalšie konanie, tieto, rovnako, ako v predchádzajúcom prípade, odmietol podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti bez ďalšieho odôvodnenia (bod 2 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2015